அலகு – 3

பிரித்தெழுதுக

புணர்ச்சி

தமிழ், அமுதம் ஆகிய இரு சொற்களையும் சேர்த்துச் சொல்லிப் பாருங்கள். தமிழமுதம் என்று ஒலிக்கிறது அல்லவா?

இவற்றுள் முதலில் உள்ள சொல்லை நிலைமொழி என்றும் அதனுடன் வந்து சேரும் சொல்லை வருமொழி என்றும் கூறுவர். இவ்விரு சொற்களும் சேரும்போது நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தும் வருமொழியின் முதல் எழுத்தும் இணைகின்றன. இவ்வாறு நிலைமொழி ஈறும், வருமொழி முதலும் இணைவதைப் புணர்ச்சி என்கிறோம்.

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து உயிர் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) சிலை + அழகு = சிலையழகு (லை=ல்+ஐ)

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மெய் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) மண் + அழகு = மண்ணழகு

வருமொழியின் முதல் எழுத்து உயிர் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது உயிர்முதல் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) பொன் + உண்டு = பொன்னுண்டு

வருமொழியின் முதல் எழுத்து மெய் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது மெய்முதல் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) பொன் + சிலை = பொற்சிலை (சி = ச்+ இ)

இயல்பு புணர்ச்சியும் விகாரப் புணர்ச்சியும்

நிலைமொழியும் வருமொழியும் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி இணைவது இயல்பு புணர்ச்சி ஆகும். (எ.கா.) தாய் + மொழி = தாய்மொழி (இரு சொற்களிலும் எம்மாற்றமும் நிகழவில்லை.)

உடல் + ஓம்பல் = உடலோம்பல் (இங்கு ல் + ஒ இணைந்து லோ என்னும் உயிர்மெய் எழுத்து ஆயிற்று. புதிய எழுத்து எதுவும் தோன்றவோ வேறு எழுத்தாகத் திரியவோ மறையவோ இல்லை.)

இரண்டு சொற்கள் இணையும்போது நிலைமொழியிலோ வருமொழியிலோ அல்லது இரண்டிலுமோ மாற்றங்கள் நிகழுமாயின், அது விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். விகாரப் புணர்ச்சி தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும்போது புதிதாக ஓர் எழுத்துத் தோன்றுவது தோன்றல் விகாரம் ஆகும். (எ.கா.) தமிழ் + தாய் = தமிழ்த்தாய்

நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும்போது ஓர் எழுத்து வேறு எழுத்தாக மாறுவது திரிதல் விகாரம் ஆகும். (எ,கா.) வில் + கொடி = விற்கொடி

நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும்போது ஓர் எழுத்து மறைவது கெடுதல் விகாரம் ஆகும். (எ.கா.) மனம் + மகிழ்ச்சி = மனமகிழ்ச்சி

இரண்டு சொற்கள் இணையும்போது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விகாரங்கள் நிகழ்வதும் உண்டு. (எ.கா.) நாடகம் + கலை = நாடகக்கலை

இங்குக் கெடுதல் விகாரத்தின்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள மகர மெய் மறைந்தது. தோன்றல் விகாரத்தின்படி க் என்னும் மெய்யெழுத்து தோன்றியது.

புணர்ச்சி

நிலைமொழி – வருமொழி

புணர்ச்சி என்பது இரண்டு சொற்களுக்கு இடையில் நிகழ்வது. இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சொற்களாக இருந்தாலும் நிலைமொழி, வருமொழி – வருமொழி, நிலைமொழியாகி நிற்கும். எனவே, இருமொழிகளுக்கு இடையே நிகழ்வதுதான் புணர்ச்சி. ஒரு சொல்லோடு ஒட்டுகளோ, இன்னொரு சொல்லோ இணையலாம். அவ்வாறு

இணையும்போது ஒலி நிலையில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதுண்டு; மாற்றம் இல்லாமலும் சேர்வதுண்டு.

புணர்ச்சியில் நிலைமொா ழியின் இறுதி எழுத்தைப் பொறுத்து உயிரீறு, மெய்யீறு எனவும் வருமொழியின் முதல் எழுத்தைப் பொறுத்து உயிர்முதல் மெய்ம்முதல் எனவும் பிரிக்கலாம்.

புணர்மொழியின் இயல்பு

எழுத்து வகையால் சொற்கள் நான்கு வகைப்படும்.

கலை + அழகு	உயிரீறு
மண் + குடம்	மெய்யீறு
வாழை + இலை	உயிர்முதல்
வாழை + மரம்	மெய்ம்முதல்

மேலும் இப்புணர்ச்சியை நிலைமொழி இறுதி எழுத்து, வருமொழி முதல் எழுத்து அடிப்படையில் நான்காகப் பிரிக்கலாம்.

உயிர்முன் உயிர்	மணி (ண்+இ) + அடி = மணியடி
உயிர்முன் மெய்	பனி + காற்று = பனிக்காற்று
மெய்ம்முன் உயிர்	ஆல் + இலை = ஆலிலை
மெய்ம்முன் மெய்	மரம் + (க்+இ) கிளை = மரக்கிளை

இயல்பு புணர்ச்சியும் விகாரப் புணர்ச்சியும்

புணர்ச்சியில் நிலை மொழியும் வருமொழியும் அடையும் மாற்றங்களின் அடிப்படையில் புணர்ச்சியை இருவகைப் படுத்தலாம். புணர்ச்சியின்போது மாற்றங்கள் எதுவுமின்றி இயல்பாகப் புணர்வது இயல்பு புணர்ச்சி எனப்படும்.

வாழை + மரம்= வாழைமரம்

செடி + கொடி = செடிகொடி

மண் + மலை = மண்மலை

புணர்ச்சியின்போது ஏதேனும் மாற்றம் நிகழ்ந்தால் அது விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். இந்த மாற்றம் மூன்று வகைப்படும். அவை: தோன்றல், திரிதல் கெடுதல்.

நுழைவு + தேர்வு = நுழைவுத்தேர்வு (தோன்றல்)

கல்லூரி + சாலை = கல்லூரிச்சாலை (தோன்றல்)

பல் + பசை = பற்பசை (திரிதல்)

புறம் + நானூறு = புறநானூறு (கெடுதல்)

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி

உடம்படுமெய்

உயிரை ஈறாக உடைய சொற்களின்முன் உயிரை முதலாக உடைய சொற்கள் வந்து சேரும்; அப்போது சொற்கள் சேரா மல் தனித்து நிற்கும்; ஒன்று சேராத உயிரொலிகளை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு அங்கு ஒரு மெய் தோன்றும். இதனை உடம்படுமெய் என்று சொல்வர்.

நிலைமொழியின் ஈற்றில் 'இ,ஈ,ஐ' என்னும் உயிரெழுத்துகளை ஈறாக உடைய சொற்கள் நிற்கும். அவற்றின்முன், பன்னிரண்டு உயிர்களையும் முதலாவதாக உடைய சொற்கள் சேரும். அந்நிலையில் யகரம் உடம்படுமெய்யாக வரும்.

மணி + அழகு = மணி + ய் + அழகு = மணியழகு

தீ + எரி = தீ + ய் + எரி = தீயெரி

ஓடை + ஓரம் = ஓடை + ய் + ஓரம் = ஓடையோரம்

'இ, ஈ, ஐ' தவிர, பிற உயிரெழுத்துகள் நிலைமொழி ஈறாக வரும்போது அவற்றின்முன் வருமொழியில் பன்னிரண்டு உயிர்களும் வந்து புணர்கையில் வகர மெய் தோன்றும்.

பல + உயிர் = பல + வ் + உயிர் = பலவுயிர்

பா + இனம் = பா + வ் + இனம் = பாவினம்

நிலைமொழி ஈறாக ஏகாரம் வந்து, வருமொழியில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளையும் உடைய சொற்கள் வந்து புணர்கையில் யகரமோ வகரமோ தோன்றும்.

சே + அடி = சே + ய் + அடி = சேயடி; சே + வ் + அடி = சேவடி

தே + ஆரம் = தே + வ் + ஆரம் = தேவார ம்

இவனே + அவன் = இவனே +ய் + அவன் = இவனேயவன்

குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

வட்டு + ஆடினான் = வட் (ட் + உ) + ஆடினான் = வட்ட் + ஆடினான் = வட்டாடினான்

நிலைமொழியாக வரும் குற்றியலுகரத்தின் முன் உயிரெழுத்துகள் வந்தால், நிலைமொழியிலுள்ள உகரம் கெடும். வருமொழியிலுள்ள உயிரெழுத்து நின்ற மெய்யுடன் இணையும்.

குற்றியலுகரத்தைப் போலவே சில முற்றியலுகரங்களுக்கும் இவ்விரு விதிகளும் பொருந்தும்.

உறவு + அழகு = உற (வ் +உ) = உறவ் + அழகு = உறவழகு

தனிக்குறில் அல்லாது, சொல்லுக்கு இறுதியில் வல்லின மெய்கள் ஏறிய உகரம் (கு, சு, டு, து, பு, று) தன் ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் உகரம் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

சொல்லின் இறுதியில் நிற்கும் உகரத்தின் முந்தைய எழுத்தைப் பொறுத்துக் குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

நாக்கு, வகுப்பு – வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

நெஞ்சு, இரும்பு – மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

மார்பு, அமிழ்து – இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

முதுகு, வரலாறு – உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

எஃகு, அஃது – ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

காது, பேசு – நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

மெய்ம்மயக்கம்

புணர்ச்சியில் இரு சொற்கள் இணையும்போது வருமொழியில் க, ச, த, ப வந்தால் சில இடங்களில் மீண்டும் அதே எழுத்துத் தோன்றும். இதை' வலி மிகுதல்' என்பர். இது போன்றே சில இடங்களில் மெல்லினமும் மிகுதல் உண்டு. குறிப்பாக, ங, ஞ, ந, ம என்ற நான்கு எழுத்துகளும் இவ்வாறு மிகும்.

1. **'ய'கர ஈற்றுச் சொற்கள் முன் மெல்லினம் மிகும்.**

   எ.கா. மெய்+மயக்கம்=மெய்ம்மயக்கம்

   மெய்+ஞானம்=மெய்ஞ்ஞானம்

   செய்+நன்றி=செய்ந்நன்றி

2. **வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தில் ய,ர,ழ முன்னர் மெல்லினம் மிகும்.**

   எ.கா. வேய்+குழல்=வேய்ங்குழல்

   கூர்+சிறை=கூர்ஞ்சிறை

   பாழ்+கிணறு=பாழ்ங்கிணறு

3. **’புளி’ என்னும் சுவைப் பெயர் முன்னர் வல்லெழுத்து மட்டுமன்றி மெல்லினமும் மிகும்.**

   எ.கா. புளி+கறி=புளிங்கறி

   புளி+சோறு=புளிஞ்சோறு

4. **உயிரெழுத்தை இறுதியில் கொண்ட மரப் பெயர்களுக்கு முன்னர் மெல்லினம் மிகும்.**

   எ.கா. மா+பழம்=மாம்பழம்

   விள+காய்=விளங்காய்

5. **’பூ’ என்னும் பெயர் முன்னர் வல்லினத்தோடு மெல்லினமும் மிகும்.**

   எ.கா. பூ+கொடி=பூங்கொடி

   பூ+சோலை=பூஞ்சோலை

   பூ+தொட்டி=பூந்தொட்டி

புணர்ச்சி விதிகள்

சொற்புணர்ச்சியின்போது நிலைமொழி இறுதியிலும் வருமொழி முதலிலும் ஏற்படும் மாற்றங்களைச் சுருங்கச் சொல்லும் வரையறைகளைப் புணர்ச்சி விதிகள் என்பர். மொழியைப் பிழையின்றிக் கையாளவும் பாடலடிகளைப் பொருள் உணர்வுக்கு ஏற்ற வகையில் பிரித்தறியவும் மொழி ஆளுமையைப் புரிந்துகொள்ளவும் இப்புணர்ச்சி விதிகள் பயன்படுகின்றன.

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி

அ) உடம்படுமெய்ப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தும் வருமொழியின் முதலெழுத்தும் உயிரெழுத்துகளாய் இருந்தால், உச்சரிப்பின்போது ஒலி உடன்பாடு இல்லாமல் இடைவெளி ஏற்படும். எனவே, உடன்படாத அவ்விரு மொழிகளையும் சேர்த்துப் புணர்க்க வரும் மெய், உடம்படுமெய் ஆகும். பதினெட்டு மெய்களுள் ய், வ் ஆகிய இரு மெய்கள் மட்டும் உடம்படுமெய்களாக வரும்.

காட்சியழகு – காட்சி + ய் + அழகு (இகர ஈறு)

தீயணைப்பான் – தீ + ய் + அணைப்பான் (ஈகார ஈறு)

கலையறிவு – கலை + ய் + அறிவு (ஐகார ஈறு)

மாவிலை – மா + வ் + இலை (ஆகார ஈறு)

பூவழகு – பூ + வ் + அழகு (ஊகார ஈறு)

சேயிழை – சே + ய் + இழை (ஏகார ஈறு யகர, வகர உடம்ப டுமெய்கள் பெற்று வருகின்றன)

சேவடி – சே + வ் + அடி (ஏகார ஈறு யகர, வகர உடம்ப டுமெய்கள் பெற்று வருகின்றன)

இ ஈ ஐவழி யவ்வும் ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுன்இவ் விருமையும் உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யெ ன் றாகும் (நன்னூல் – 162)	இ, ஈ, ஐ – ய் பிற உயிர்கள் – வ் ஏ – ய், வ்

ஆ) குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

i) குற்றியலுகரச் சொற்களில் நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள குற்றியலுகரம் வருமொழியின் முதலில் உள்ள உயிரெழுத்துடன் புணரும்போது, தான் ஏறிய மெய்யை நிறுத்தி உகரம் மறையும். பின் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள மெய், வருமொழி முதலெழுத்தாகிய உயிரெழுத்துடன் புணரும்.

மாசற்றார் – மாசு + அற்றார்

மாசு(ச்+உ) + அற்றார் – 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்' என்னும் விதிப்படி 'உ' மறைந்தது.

மாச் + அற்றார் – 'உடல்மே ல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி 'மாசற்றா ர்' எனப் புணர்ந்தது.

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும் (நன்னூல்–164)

ii) ட், ற் என்னும் இரு மெய்களோடு ஊர்ந்துவரும் நெடில்தொடர், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள் வருமொழியோடு சேரும்போது ஒற்று இரட்டித்துப் புணரும்.

வீடு + தோட்டம் – வீட்டு + தோட்டம் – வீட்டுத்தோட்டம்

காடு + மரம் – காட்டு மரம்

முரடு + காளை – முரட்டு + காளை – முரட்டுக்காளை

பகடு + வாழ்க்கை – பகட்டுவாழ்க்கை

சோறு + பானை – சோற்று + பானை – சோற்றுப்பானை

ஆறு + நீர் – ஆற்றுநீர்

வயிறு + பசி – வயிற்று + பசி – வயிற்றுப்பசி

கயிறு + வண்டி – கயிற்றுவண்டி

நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுள்

டறஒற்று இரட்டும் வேற்றுமை மிகவே. (நன்னூல்–183)

இ) முற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள முற்றியலுகரமும் குற்றியலுகரத்தைப் போலவே தான் ஏறிய மெய்யை நிறுத்தி உகரம் மறையும். பின் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள மெய் வருமொழி முதலெழுத்தாகிய உயிரெழுத்துடன் புணரும்.

வரவறிந்தான் – வரவு + அறிந்தான்

வரவு (வ் +உ) + அறிந்தான் – 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்னும் விதிப்படி 'உ' மறைந்தது.

வரவ் + அறிந்தான் – 'உடல்மே ல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி 'வரவறிந்தான்' எனப் புணர்ந்தது.

முற்றும் அற்று ஒரோவழி (நன்னூல்–164)

ஈ) இயல்பீறு, விதியீறு – புணர்ச்சி

இயல்பீறாகவோ விதியீறாகவோ வரும் நிலைமொழியின் இறுதியில் நிற்கும் உயிரெழுத்துடன், க ச த ப என்னும் வல்லின மெய்களை முதலில் கொண்ட வருமொழிச்சொல் சேரும்போது அவற்றிடையே வல்லொற்று மிகுந்து புணரும்.

இயல்பீறு என்பது இயல்பாக நிற்கும் சொல்லின் வடிவம்
பள்ளி + தோழன் – பள்ளித்தோழன்

விதியீறு என்பது புணர்ந்தபின் நிற்கும் சொல்லின் வடிவம் நிலம்+ தலைவர் – நில + தலைவர் (விதியீறு) – நிலத்தலைவர்

திரைப்படம் – திரை + படம்

திரை + ப் + படம் – ‘ இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க ச த ப மிகும் ’என்னும் விதிப்படி‘ திரைப்படம்’ எனப் புணர்ந்தது.

மரக்கலம் – மரம் + கலம் – மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் என்னும் விதியின்படி

மர + கலம் – ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க ச த ப மிகும்’ என்னும் விதிப்படி ‘மரக்கலம்’ எனப் புணர்ந்தது.

இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க ச த ப மிகும்; விதவாதன மன்னே. (நன்னூல்–165)

உ) பூப்பெயர்ப் புணர்ச்சி

பூ என்னும் சொல் நிலைமொழியாய் நிற்க வருமொழியின் முதலில் வல்லின மெய்யெழுத்துகள் வரும்போது வல்லினமெய் மிகுந்து புணர்வது மட்டுமன்றி, அவற்றிற்கு இனமான மெல்லின மெய் மிகுதலும் உண்டு. எனினும், மெல்லின மெய் மிகுதலே பெருவழக்காக உள்ளது.

பூ + கொடி – பூக்கொடி, பூங்கொடி

பூ + சோலை – பூச்சோலை , பூஞ்சோலை

பூ + தொட்டி – பூத்தொட்டி, பூந்தொட்டி

பூ + பந்து – பூப்பந்து, பூம்பந்து

பூப்பெயர் முன் இனமென்மையுந் தோன்றும் (நன்னூல்–200)

ஊ) மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியீற்றின் இறுதி எழுத்து, மெய்யெழுத்தாக நிற்க வருமொழியின் முதலாக வரும் உயிரெழுத்துடனும் மெய்யெழுத்துடனும் சேரும் புணர்ச்சியை மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி என்பர்.

வாயொலி – வாய் + ஒலி – 'உடல்மே ல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி 'வாயொலி' எனப் புணர்ந்தது.

உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே (நன்னூல் – 204)

மண் + மகள் – மண்மகள் என்பதில் நிலைமொழி இறுதியும் வருமொழி முதலும் மெய்யெழுத்தாக நிற்க இயல்பாகப் புணர்ந்தது.

எ) தனிக்குறில்முன் ஒற்று – புணர்ச்சி

நிலைமொழி தனிக்குறில் சார்ந்த மெய்யெழுத்தாக நின்று, வருமொழியின் முதல் உயிரெழுத்தாக இருப்பின் நிலைமொழி ஒற்று இரட்டிக்கும்.

கல் + அதர் – கல்லதர் – தனிக்குறில்முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும்

கல்ல் + அதர் – உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி கல்லதர் எனப் புணர்ந்தது.

தனிக்குறில்முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் (நன்னூல் – 205)

ஏ) மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழிச் சொல்லின் இறுதி எழுத்தாக மகரமெய் வரும்போது, அச்சொல் மூன்று நிலைகளில் புணரும்.

- மகரமெய் கெட்டுப் புணரும்
- மகரமெய் கெட்டு இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றிப் புணரும்.
- மகரமெய் கெட்டு வல்லினம் மிக்குப் புணரும்.

பாடம் + வேளை – பாடவேளை – மகரமெய் கெட்டுப் புணர்ந்தது.

பழம் + தோல் – பழ + தோல் – பழத்தோல் – மகரமெய் கெட்டு வல்லினம் மிக்குப் புணர்ந்தது.

காலம் + கடந்தவன் – காலங்கடந்தவன் – வருமொழி முதலெழுத்துக்கேற்ப மகரமெய் திரிந்து புணர்ந்தது.

மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்
வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும் (நன்னூல்–219)

ஐ) பண்புப்பெயர்ப் புணர்ச்சி

பண்புப்பெயர்ச்சொல் நிலைமொழிச் சொல்லாக நின்று வருமொழிச்சொல்லுடன் புணரும்போது பின்வரும் மாற்றங்களை அடையும்.

1. **நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள மை கெட்டுப் புணரும்.**

   பெருவழி – பெருமை + வழி – ‘ஈறுபோதல்’ விதிப்படி ‘மை’ விகுதி கெட்டுப் பெருவழி எனப் புணர்ந்தது.

2. **மை விகுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல்லின் இறுதியில் உள்ள உகரம் இகரமாகத் திரியும்.**

   பெரியன் – பெருமை + அன்

   பெரு + அன் – ஈறுபோதல்

   பெரி + அன் – இடை உகரம் இய்யாதல்

பெரி + ய் + அன் – உடம்ப டுமெய் 'ய்' இடையில் தோன்றும்

பெரியன் – (ய்+அ) உடல்மே ல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே.

3. மை விகுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல்லின் முதலில் உள்ள குறில் எழுத்து நெடில் எழுத்தாய் மாறும்.

மூதூர் – முதுமை + ஊர்

முது + ஊர் – ஈறுபோதல்

மூது + ஊர் – ஆதிநீடல்

மூத் + ஊர் – உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்

மூதூர் – (த்+ஊ) உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே

4. மை விகுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல்லின் முதலில் உள்ள அகரம் ஐகாரமாக மாறும்.

பைந்தமிழ் – பசுமை + தமிழ்

பசு + தமிழ் – ஈறுபோதல்

பைசு + தமிழ் – அடி அகரம் 'ஐ' ஆதல்

பை + தமிழ் – இனையவும் 'சு' கெட்டது

பைந்தமிழ் – (ந்) இனமிகல் என்னும் விதிப்படி.

5. மை விகுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல் ஒற்று இரட்டிக்கும்.

நெட்டிலை – நெடுமை + இலை

நெடு + இலை – ஈறுபோதல்

நெட்டு + இலை – தன்னொற்றிரட்டல்

நெட்ட் + இலை – உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்

நெட்டிலை – (ட்+இ) உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே

பண்புப்பெயர்ப் புணர்ச்சியில் தன்னொற்றிரட்டல் என்னும் விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். வெற்றிலை – வெறுமை + இலை – வெற்று + இலை – வெற்றிலை எனப் புணர்ந்தது.

6. ஈறுபோதல் விதியின்படி மை கெட்டு நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மகர மெய்யாக இருந்தால் 'முன் நின்ற மெய் திரிதல்' விதியின்படி புணரும்.

செந்தமிழ் – செம்மை + தமிழ்

செம் + தமிழ் – ஈறுபோதல்

செம் + தமிழ் – (ம்–ந்) முன் நின்ற மெய் திரிதல்

7. ஈறுபோதல் விதியின்படி மைவிகுதி கெட்டு, நிலைமொழியின்இறுதி எழுத்து உயிரெழுத்தாய் இருந்து வருமொழி வல்லின மெய்யாக இருப்பின் 'இனமிகல்' விதியின்படி புணரும்.

கருங்கடல் – கருமை + கடல்

கரு + கடல் – ஈறுபோதல்

கரு + கடல் – (ங்) இனமிகல்

8. மை விகுதி கெட்டு நிற்கும் நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மேற்சொன்ன எவ்விதியிலும் பொருந்தாதிருப்பின் இனையவும் என்னும் விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

பைந்தளிர் – பசுமை + தளிர்

பசு + தளிர் – ஈறுபோதல்

பைசு + தளிர் – அடி அகரம் ‘ஐ’ ஆதல்

பை + தளிர் – இனையவும்

பை + தளிர் – (ந்) இனமிகல்

ஈறு போதல் இடைஉகரம் இய்யாதல்
ஆதி நீடல் அடிஅகரம் ஐ ஆதல்
தன்னொற்று இரட்டல் முன்நின்ற மெய்திரிதல்
இனம் மிகல் இனையவும் பண்பிற்கு இயல்பே (நன்னூல்–136)

நல்குரவொழிய –நல்குரவு + ஒழிய

நாடெலாம் – நாடு + எலாம்

அரும்பொருள்–அருமை + பொருள்

திருவருள் – திரு + அருள்

அதுவல்லதூதியம் – அது + அல்லது + ஊதியம்

உலகத்துயர்ந்த – உலகத்து + உயர்ந்த

இரப்பார்க்கொன்றீவார் – இரப்பார்க்கு + ஒன்று + ஈவார்

நிற்பதொன்றில் – நிற்பது + ஒன்று +இல்

புத்தேளுலகு – புத்தேள் + உலகு

உளதாகும் – உளது +ஆகும்

வித்தகர்க்கல்லால் – வித்தகர்க்கு +அல்லால்

தந்நோவார் – தம் +நோவார்

நோவதெவன் – நோவது +எவன்

வசையென்ப – வசை +என்ப

வையத்தார்க்கெல்லாம்– வையத்தார்க்கு+ எல்லாம்

வண்பயன் – வண்மை +பயன்

பசையொழிய – பசை +ஒழிய

காக்கினென் – காக்கின் + என்

இல்லதனில் – இல் + அதனில்

இனமென்னும் – இனம் + என்னும்

நிலத்தறைந்தான் – நிலத்து + அறைந்தான்

இணரெரி – இணர் + எரி

தோய்வன்ன – தோய்வு +அன்ன

உள்ளியதெல்லாம் – உள்ளியது+ எல்லாம்

உடனெய்தும் – உடன் +எய்தும்

இறந்தாரனைய – இறந்தார் +அனைய

இலரெனினும் – இலர் + எனினும்

ஒட்டலரிது – ஒட்டல் +அரிது

சிறுபடை – சிறுமை+ படை

உடையதுடையரோ – உடையது +உடையரோ

பொருளுடைமை – பொருள் + உடைமை

இழந்தேமென்றும் – இழந்தேம் + என்றும்

ஊக்கமுடையான் – ஊக்கம் + உடையான்

உயர்வுள்ளல் – உயர்வு +உள்ளல்

பாடூன்றும் – பாடு +ஊன்றும்

உரமொருவதற்கு – உரம் +ஒருவன்+கு

காராண்மை – கார் +ஆண்மை

பல்பொருணீங்கிய – பல பொருள் + நீங்கிய

நல்வினை – நன்மை +வினை

தாழ்வின்றி – தாழ்வு +இன்றி

செல்வமுடைக்கும் – செல்வம் +உடைக்கும்

ஆன்றென்றலைப்பானும் – ஆற்று+ என்று அழைப்பானும்

வரவுண்மை – வரவு +உண்மை

கொங்கலர்தார் – கொங்கு +அலர் +தார்

வெண்குடை – வெண்மை+ குடை

அங்கண் – அம் +கண்

உலகளித்தலான் – உலகு+ அளித்தலான்

பொற்கோட்டுமேரு – பொன் +கோடு +மேரு

அவனளி – அவன் +அளி

பழங்குடி – பழமை +குடி

பொதுவறு – பொதுமை +அறு

வண்கை – வண்மை +கை

தீதிலா – தீது +இலா

ஈராராண்டு – இரண்டு +ஆறு +ஆண்டு

போதிலார் – போது +இல் +ஆர்

வடிவென்றும் – வடிவு +என்றும்

பெருங்குணம் – பெருமை +குணம்

பிறர்க்கார்த்து – பிறர்க்கு +ஆர்த்து

ஈரெட்டாண்டு – இரண்டு +எட்டு +ஆண்டு

செவ்வேல் – செம்மை +வேல்

கொண்டேத்தும் – கொண்டு +ஏத்தும்

பெருநாள் – பெருமை +நாள்

மணவணி – மணம் +அணி

அணியிலையார் – அணி +இலையார்

கிழித்தொளிரும் – கிழித்து +ஒளிரும்

கருநிறத்தரக்கியர் – கருமை +நிறத்து +அரக்கியர்

நிறத்து – நிறம் +அத்து

எற்கியைந்து – எல் +கு +இயந்து

கடற்றுணை – கடல் +துணை

நல்லிதலக்கணம் – நன்மை +இலக்கணம்

கமலக்கண்ணணார் – கமலம் +கண்ணன் +ஆர்

அரவணை – அரவு + அணை

தேவனேயவன் – தேவனே +அவன்

வீடினதன்றறன் – வீடினது +அன்று+ அறன்

மாசுண்ட – மாசு +உண்ட

வெங்கதிர் – வெம்மை +கதிர்

அறத்துக்கீறுண்டோ – அறத்துக்கு + ஈறு + உண்டோ

பொற்புயம் – பொன் +புயம்

கேழிலாள் – கேழ் +இலாள்

யாவதிங்கினிச்செயல் – யாவது +இங்கு +இனி + செயல்

மனத்தவம் – மனம் + தவம்

உருமென்றுன்னினேன் – உரும் +என்று + உன்னினேன்

அதுவவர் – அது +அவர்

ஒருவர்க்கீதுறுகண் – ஒருவர்க்கு+ ஈது+ உறுகண்

பொன்றிணி – பொன் +திணி

பூஞ்சோலை – பூ +சோலை

ஈண்டினியான் – ஈண்டு +இனி +யான்

வெவ்விருப்பாணி – வெம்மை +இரும்பு+ஆணி

குருசேற்றி – குருசு +ஏற்றி

எந்தாய் – என் +தந்தாய்

ஈண்டிவரே – ஈண்டு +இவரே

கேடணவு – கேடு +அணவு

எழுத்திட்டார் – எழுத்து +இட்டார்

வல்லுருக்கின் – வன்மை+ உருக்கு+இன்

அருட்டிறம் – அருள்+ திறம்

ஓர்ந்தொடுங்கும் – ஓர்ந்து +ஒடுங்கும்

மற்றிதனை – மற்று +இதனை

வன்நெஞ்சோய் – வன்மை +நெஞ்சு+ ஓய்

நற்றவன் – நன்மை +அவன்

மறமுஞற்றி – மறம் +உஞற்றி

உண்ணிகழ் – உள் +நிகழ்

கரைமீதேறி – கரை +மீது +ஏறி

குறைந்திழிதல் – குறைந்து+ இழிதல்

வேர்க்கோட்பலவின் – வேர் + கோள+ பலவின்

யாரதறிந்திசினோர் – யார் +அது +அறிந்திசினோர்

தூங்கியாங்கியவள் – தூங்கியாங்கு +இவள்

வடமலை – வடக்கு +மலை

தென்மலை –தெற்கு +மலை

கனகமகாமேரு – கனகம் +மகா +மேரு

துயிலுமவர் – துயிலும் +அவர்

எனக்கிளைய – எனக்கு +இளைய

தீந்தமிழ் – தீம் +தமிழ்

கிழங்கையகழ்ந்தெடுக்கும் – கிழங்கை +அகழ்ந்து + எடுக்கும்,

கோயிற்கேற்றும் – கோயிற்கு+ஏற்றும்

திருவுள்ளத்திலழகு – திரு +உள்ளத்தில் +அழகு

குழற்காடேந்துமிள – குழல் +காடு +ஏந்தும் +இள

முத்தமிழ் – மூன்று +தமிழ்

பழம்பெரும்பூமி – பழமை +பெருமை + பூமி

நீரதன் – நீர் +அதன்

நினைவகற்றாதீர் – நினைவு +அகற்றாதீர்

இன்னரும்பொழில் – இனிமை +அருமை+ பொழில்

தானுண்டென்போன் – தான் +உண்டு +என்போன்

கன்னலடா – கன்னல் +அடா

செங்கதிரோன் – செம்மை +கதிரோன்

ஒளிக்கெதிரே – ஒளிக்கு +எதிரே

கீழ்திசை – கிழக்கு +திசை

தடங்கண் – தட+ கண்

ஆகுவதுண்டோ – ஆகுவது +உண்டோ

பற்றியதன்றி – பற்றியது +அன்றி

பேரண்டங்கள் – பெருமை +அண்டங்கள்

வெற்றிடமின்றி – வெறுமை+ இடம் +இன்றி

கதிக்கியாதுமோர் – கதிக்கி +யாதும் +ஓர்

நல்லஃதுறும் – நன்மை +அஃது +உறும்

வேங்கடமாமலை வேங்கடம் +மா + மலை

உறுதிக்குழந்தான் – உறுதிக்கு +உழுந்தான்

அவன்றாள் – அவன் +தாள்

முடிவெய்துகாறும் – முடிவு +எய்துகாறும்

எனவாங்கு – என +ஆங்கு

மனமொழிமெய் – மனம் +மொழி+ மெய்

தொடர்ந்தெமை – தொடர்ந்து +எமை

கண்டவன்பர் – கண்ட +அன்பர்

அருடனை – அருள் + தனை

தென்னாடு தெற்கு +நாடு

வண்டமிழ் – வண்மை+ தமிழ்

தண்டமிழ் – தண்மை +தமிழ்

தானமிழ்தம் – தான் + அமிழ்தம்

துப்பாக்கி – துப்பு +ஆக்கி

நின்றுடற்றும் – நின்று+ உடற்றும்

காண்பதறிது – காண்பது +அறிது

தடிந்தெழிலி – தடிந்து+ எழிலி

அமையாதுலகெனின் – அமையாது + உலகு + எனின்

வானின்றமையாது – வான் + இன்று + அமையாது

எனைத்தொன்றும் – எனைத்து+ ஒன்றும்

என்னுமவர் – என்னும் +அவர்

மட்கலத்துள் – மண் + கலத்து +உள்

பெய்திரீஇயற்று – பெய்து + இரீஇ + அற்று

சிலப்பதிகாரம் – சிலம்பு +அதிகாரம்

நன்றின்பாலுய்த்து – நன்றின் + பால்+உய்த்து

கைத்தூண் – கை + அத்து+ஊண்

முந்நீர் – மூன்று+நீர்

பெருங்கடல் – பெருமை +கடல்

ஒள்ளழல் – ஒன்மை +அழல்

புக்குழி – புகு +உழி

பல்லியாண்டு – பல +ஆண்டு

பெருந்துன்பம் – பெருமை +துன்பம்

கடிதீங்கு – கடிது+ஈங்கு

ஆருயிர் – அருமை+ உயிர்

நான்மறை – நான்கு+ மறை

மூதுார் – முதுமை+ ஊர்

எவ்வகை – எ+வகை

சிந்தையாற்றிரட்டி – சிந்தையால் +திரட்டி

கோயினிரம்பிட – கோயில் +நிரம்பிட

எண்டிசை – எட்டு +திசை

கோயில் – கோ +இல்

அங்கோர் – அங்கு +ஓர்

மேன்மேலும் – மேலும் +மேலும்

உலகிதனை – உலகு +இதனை

பொலங்கை – பொலம் +கை

முப்பழம் – மூன்று+ பழம்

கடற்றிடையர் – கடறு+ இடையர்

முதுவெயில் – முதுமை+ வெயில்

கொடுவரி – கொடுமை +வரி

படருற – படர் +உற

பைம்புனல் – பசுமை+ புனல்

பெருமணல் – பெருமை+ மணல்

தண்ணென – தண+ என

அவ்வேளை – அ +வேளை

செயிர்த்தன்று – செயிர்த்து+ அன்று

இரந்தன்றாகல் – இரந்தன்று+ ஆகல்

பொலந்தார் –பொலம் +தார்

மண்டமர் – மண்டு +அமர்

திண்டேர் – திண் + தேர்

வாளபயன் – வாள் + அபயன்

கொடுப்பாய்குறவென்று – கொடுப்பாய்க்கு +உறவு +என்று

மூன்றினத்துமுண்டோ – மூன்று+ இனத்தும் +உண்டோ

தெள்ளமுது – தெண்மை +அமுது

முன்றில் – முன் + இல்

பொன்னெயில் – பொன் + எயில்

எயில் – எய் + இல்

அகண்டமாக்கு – அகண்டம் +ஆக்கு

பிரிவிலை – பிரிவு+ இல்லை

அடுப்பகத்தேற்றி – அடுப்பு+ அகத்து +ஏற்றி

உழுதிடா – உழுது +இடா

பேரின்பம் – பெருமை +இன்பம்

துன்புறுத்தும் – துன்பு+ உறுத்தும்

புத்துலகு – புதுமை +உலகு

ஆதிக்கத்துயர்ந்து – ஆதிக்கத்து+ உயர்ந்து

விளங்கிற்றங்கே – விளங்கிற்று +அங்கே

உழைத்துழைத்தே – உழைத்து +உழைத்தே

மானுடப்போர் – மானுடம் +போர்

செவ்வாய் – செம்மை + வாய்

வெண்ணீறு – வெண்மை +நீறு

பெருநிலம் – பெருமை+ நிலம்

காட்டென்றும் – காட்டு+ என்றும்

நின்றென்றும் – நின்று +என்றும்

எவ்விடத்தும் – எ+ இடத்தும்

புட்கள் – புள் + கள்

பூதந்தந்தொழில் – பூதம் + தம் +தொழில்

நடுவிகந்தாம் – நடுவு +இகந்து +ஆம்

அமைந்தொருபால் – அமைந்து +ஒரு +பால்

நட்பாடல் – நட்பு +ஆடல்

தங்குற்றம் – தம் +குற்றம்

இல்லாகியாங்கு – இல் +ஆகி +ஆங்கு

நிலத்தியல்பால் – நிலத்து+ இயல்பால்

இனத்தியல்பது – இனத்து +இயல்பு +அது

தீயினம் – தீமை +இனம்

தகையவாய் – தகை +அவாய்

மொழிவதாம் – மொழிவது +ஆம்

பகையகத்து – பகை +அகத்து

ஒன்றீத்தும் – ஒன்று +ஈத்தும்

திரிந்தற்று – திரிந்து +அற்று

கைத்தில்லார் –கைத்து +இல்லார்

தங்கால்– தம் +கால்

கதழ்வாளார் –கதழ்வு +ஆளார்

நாளணி – நாள் + அணி

நன்நாப்பண் – நன்மை +நாப்பண்

வீறழிப்பன் – வீறு +அழிப்பன்

புக்கினிது – புக்கு +இனிது

வெள்வாய் – வெள்ளை + வாய்

சிறிதெழிஇ – சிறிது+எழிஇ

மடுத்தியாரவன் – மடுத்து +யார் +அவன்

பண்டரு – பண் +தரு

குற்றேவல் – குறுமை+ ஏவல்

வெவ்விறகு – வெம்மை + விறகு

பொருப்பிழி – பொருப்பு+ இழி

மருட்கெட – மருள் + கெட

தத்தம் – தம் +தம்

அழுக்கமுற்றெழுத்து – அழுக்கம் +முற்று+ எழுத்து

ஆடலேற்றழகர் – ஆடல் +ஏறு +அழகர்

வெள்ளாடு – வெண்மை+ ஆடு

மயக்கொழிய – மயக்கு+ ஒழிய

ஆகாதென்றான் – ஆகாது+ என்றான்

கேட்டந்நாள் – கேட்டு +அந்நாள்

அரக்காம்பால் – அரக்கு +ஆம்பல்

வாயவிழ – வாய் +அவிழ

பூம்புனல் – பூ +புனல்

தென்புலியூர் –தெற்கு+ புலியூர்

வெம்புலி – வெம்மை+ புலி

இன்னமுத தமிழ் – இனிமை + அமுதம் +தமிழ்

தேமதுரம் – தேன் +மதுரம்

தேடுதலற்றுயர் – தேடுதல் + அற்று +உயர்

எங்களருட்பிரகாச – எங்கள் + அருள் + பிரகாச

காவலரை – கா+ அலரை

மூன்றெய்தோன் – மூன்று +எய்தோன்

அரிவையம் பாகத்தான் – அரிவை +அம் +பாகத்தான்,

அரி+ வை+ அம்பு +ஆகத்தான்

இனிதாவதெங்கு – இனிது +ஆவது +எங்கு

வீழ்ந்ததிங்கே – வீழ்ந்தது +இங்கே

மன்னவரன்னரெல்லாம் – மன்னவர் + அன்னவர் +எல்லாம்

நாமமது – நாமம் +அது

நலனழித்து – நலன் +அழித்து

மண்டுமிருள் – மண்டு +இருள்

காட்டுமரங்கள் – காடு +மரங்கள்

போதறிய – போது +அறிய

மற்றவள்தன் – மற்று +அவள் +தன்

முழுதாகி – முழுது +ஆகி

மகற்காற்றும் – மகற்கு +ஆற்றும்

பத்தடுத்து – பத்து +அடுத்து

பிறப்பொக்கும் – பிறப்பு +ஒக்கும்

சிறப்பொவ்வா – சிறப்பு +ஒவ்வா

மருந்தெனினும் – மருந்து +எனினும்

கெடுப்பாரிலானும் – கெடுப்பார் +இலானும்

சென்னீர் – செல் +நீர்

வெந்நீர் – வெம்மை + நீர்

தண்ணென் – தண் +என்

நாடொறும் – நாள் + தோறும்

இளந்தளிர் – இளமை +தளிர்

தீங்கனி – தீம் + கனி

குசேலோபாக்கியானம் – குசேல + உபாக்கியானம்

கோதறு – கோது +அறு

இளங்குழவி – இளமை +குழவி

பன்மணி – பல +மணி

பற்பல – பல +பல

காப்பாற்றென்று – காப்பாற்று +என்று

கொழுங்கொடி – கொழுமை +கொடி

நறுந்தேன் – நறுமை +தேன்

கயற்கனி – கயல் +கனி

பாம்பெள்ளெனவே – பாம்பு +எள் +எனவே

என்பிலதனை – என்பு +இலதனை

வன்பாற்கண் – வன்மை+ பால் + கண்

புறத்துறுப்பு – புறம் +அத்து+ உறுப்பு

என்புமுரியர் – என்பும் +உரியர்

நன்கணியர் – நன்கு +அணியர்

நாற்றிசை – நான்கு +திசை

ஆற்றுணா – ஆறு +உணா

தமவேயாம் – தமவே +ஆம்

புறநானூறு – புறம் +நான்கு +நூறு

அகநானூறு – அகம் +நான்கு+நூறு

ஐங்குறுநூறு – ஐந்து +குறுமை +நூறு